

nesker. Men det afgørende er, at der også er en straffelov, som man falder ind under. Det er det, der er det væsentlige.

Vi sidder ikke som præster, men som lovgivere her i Folketinget – hr. Søren Krarup sidder her også som lovgiver – og så er det altså afgørende, at vi siger: Skulle også jeg komme til at begå sådan noget, skal også jeg straffes. Det drejer sig om, at vi alle falder ind under loven, og derfor er det ikke det eksistentielle spørgsmål, om man selv i en given situation kunne komme til det. Det ville være hyklerisk at sige: Jeg kan aldrig begå en fejl. Det afgørende er, at vi laver lovene sådan, at hvis en hvilken som helst af de 179 herinde kommer til at krydse grænsen i en eller anden eksistentiel situation, er der også en straf for det.

Vi kan ikke stå her og sige, at ingen kan begå dit eller dat, for der var jo ikke nogen grund til at have love, hvis man bare kunne erklære, at man ikke kunne finde på at bryde dem. Alle mennesker kan risikere at bryde lovene, og derfor skal der være en straf for det. Det er sådan, at alle kan risikere at handle forkert, men her er det jo staterne, der beordrer det, og mennesker, der udfører det, og begge dele skal stoppes.

(Kort bemærkning).

Lars Kramer Mikkelsen (S):

Jeg vil godt takke mange gange for ministerens svar, for jeg synes faktisk, det dækker den holdning, som et meget, meget stort flertal af Folketinget står inde for.

Men jeg vil samtidig sige, at hvis man overhovedet skulle prøve at trænge ind i hr. Søren Krarups tanker i denne sammenhæng og finde ud af, hvad det er, han mener, går diskussionen vel i virkeligheden på, om man kunne finde på at begå en hævnakt eller noget i den stil, hvis noget rammer ens egen familie. Men det er jo præcis det, tortur ikke handler om. Tortur er jo ofte udført af embedsmænd for regeringer osv., som forsøger at holde folk nede.

Men jeg takker meget for ministerens afstandtagen fra hr. Søren Krarups udtalelser.

(Kort bemærkning).

Søren Krarup (DF):

Jeg må begynde med at anholde den fuldstændig bevidste misforståelse, hr. Kramer Mikkelsen bærer frem, nemlig at jeg har sagt, at tortur er berettiget. Det er en så grov og ubehagelig usandhed, at den ikke skal have lov at blive stående. Jeg har sagt, at et menneske kan i enhver

situation finde på at foretage sig temmelig vanskelige eller ubehagelige ting, men jeg har aldrig sagt, at tortur er berettiget. Det vil jeg gerne have slået fast.

Kl. 11.00

Jeg kan godt forstå hr. Per Stig Møllers følelser, når han står i Phnom Penh og ser disse uhyggelige torturredskaber, som er blevet brugt af disse unge mennesker, Pol Pots børn. Men jeg vil godt spørge hr. Per Stig Møller: Blev disse handlinger ikke udført som led i troen på, at man via socialismen kunne skabe det rette samfund, hvor kun godhed herskede, og hvor tortur var forbudt? Kort sagt: Var alle disse rædsler i Cambodja ikke affødt af netop den socialisme, som vi også her ser eksempler på, og som forestiller sig, at den gode verden er noget, man selv kan præstere, og derfor er det tilladt?

Tredje næstformand (Kaj Ikkast):

Jeg går ud fra, at spørgsmålet er til udenrigsministeren?

Søren Krarup (DF):

Ja.

(Kort bemærkning).

Udenrigsministeren (Per Stig Møller):

Og udenrigsministeren vil gerne svare på det.

Tortur udføres af mange regimer og af mange grunde. Både hr. Søren Krarup og jeg har skrevet bøger om, at de, som vil skabe et paradys på jord, skaber et helvede, og når jeg brugte eksemplet fra Cambodja, var det, fordi det formentlig var ganske almindelige børn, som havde fået at vide, at det ville føre dem til dette ædle rige. Når vi læser bøgerne om SS'erne og deres oprindelse, opvækst og deres almindelige plads i samfundet, har de nyeste undersøgelser jo også vist, at det var pæne, almindelige akademikere, som rendte rundt og satte al terroren i værk. Derfor er det så vigtigt, at vi er klar over, at det er altså noget, som alle mulige mennesker har været involveret i.

Det er fuldstændig rigtigt, at det gøres for at nå et højere mål. De, der giver ordrene, giver dem med henvisning til et højere mål, og derfor er det så afgørende, at uanset hvilke højere mål der tales om, er det noget, man bare ikke må. Det er derfor, vi er nødt til at fremme en verdensorden, som hjælper med til at forstå, at uanset hvilket højere mål man får nogle til at udøve tortur for, er det ikke acceptabelt, og så er man hjemfalden til straf.